

ISTEN

Nem kereslek én a távol messzeségben,
Hol annyi fényes, csillagszem ragyog.
Véges elmémmel a nagy mindenségbe
Én parányi porszem, úgysem juthatok.

Nem kutatom: királyi széked
Melyik égben van, mely csillagon.
Önmagamban kereslek Téged,
S megtalálalak hitemmel vakon.

Hatalmad látom, ha érintésedre
Meginog a föld, dübörög, remeg,
Vagy ha villámokat szórnak
Dörgő csattogással sötét fellegek.

Téged látlak a zúgó viharban,
A napsugár a Te szemed fénye.
Te szólsz hozzám a kismadárdalban,
S te hintesz mézet a virágok kelyhébe.

Mikor imádkozva lehajtom fejemet,
Elismerve kicsiny, parányi voltomat,
Akkor is érzem, rám teszed kezéd,
S rám borítod védőn palástodat.

Nem kereslek én a távol messzeségben.
Ahová csak nézek, mindenütt ott látlak.
Virágkinyílásban, hulló falevélben,
S minden atomjában e roppant nagy világnak.

Forrás: www.keresztenydalok.hu